

MISTERI, CIÈNCIA I RELIGIÓ. Antoni Pedragosa i Jordi Illa (8 Nov 2013)

El tema es desenvolupa entorn els tres conceptes i els seus límits.

La frontera entre misteri i ciència és més perceptible. On comença un acaba l'altre i un vol ser explicació de l'altre. La frontera no és tant clara entre misteri i religió.

El misteri porta als símbols per visualitzar i fer més proper. La religió té més a veure amb l'actitud que un pren davant el misteri: indiferent, agnòstic, creient.

Quan la religió provoca enfrontaments, se separa dels seus objectius fonamentals. La religió ha d'anar pel camí de la síntesi.

L'aparició de la vida és de per si un misteri. Al llarg de milions d'anys s'han produït salts de qualitat basats en l'unir i compartir que han afavorit l'evolució tal com la coneixem.

Ciència i religió, son incompatibles? Què comparteixen?

El diàleg sorgit és ric d'idees que conviden a la reflexió:

Ciència, misteri i religió no es contraposen. Cal aprendre a viure i convida amb el misteri, que sempre ens supera i és canviant. És independent a de la creença o increença. No tancar-se al misteri que és present tant a la ciència com a la religió. A mida que la ciència avança, el misteri es redueix. La comprensió de la realitat és important per arribar a una síntesi, però en la mesura que la religió relliga i implica dogma, és poc viable per fer una síntesi de religions.

Davant la rellevància que pren la ciència, sorgeix la pregunta de si la ciència pot esdevenir la nova religió.

En qualsevol cas concloem que cal acció i no dogma, una acció envers els altres que ens ha de portar a una unió i col·laboració que ens permeti fer salts de qualitat com a humanitat i això a vegades s'oblida emmascarat de recerca i religió.